

PRÍMA BIFLOŠKO

Časopis žiakov Základnej školy Sídliisko II vo Vranove nad Topľou
December 2010

Ilustrovala Miška Krišová

VIANOČNÁ HVIEZDIČKA

Jedného dňa som sa rozhodla, že budem ležať v mäkkej tráve a pozerat' sa na oblohu. Bolo mi veľmi príjemne. Tráva bola mäkučká a nebo modré s bielymi obláčikmi. Zrazu som zbadala, ako z neba padá niečo žlté, až zlaté. Pozrela som sa do trávy a v nej na tenučkých nožičkách stojí malá hviezdička! Nevedela som, či sa mi to sníva.

„Ahoj!“ prihovorila som sa jej. „Volám sa Evka.“

Hviezdička sa na mňa pozrela a povedala:

„Ahoj, ja som hviezdička Ela. Spadla som z vesmíru.“

„Ja ti neverím!“ povedala som.

„Naozaj! Už sa mi nepáčilo stále svietiť a pozerat' sa na mojich kamarátov.“

„Ktorí sú tvoji kamaráti?“ spýtala som sa.

„Všetky telesá, ktoré existujú vo vesmíre.“

„Uaaa, to by som chcela zažiť!“

„Niekedy ťa tam môžem zobrat'. Ale musíš mi urobiť láskavosť.“

„Akú?“ spýtala som sa.

„Sl'úb mi, že keď si urobíte vianočný stromček, tak ma tam zavesíš. Celkom hore, aby ma každý videl. A keď sa skončia Vianoce, zavesíš ma na lampu a budeme sa spolu rozprávať.“

„To nebude problém. A kedy ma zoberieš do vesmíru?“ spýtala som sa nedočkavo.

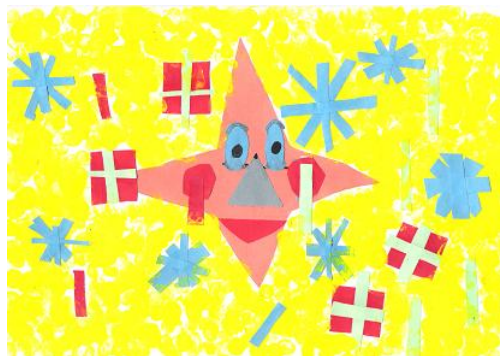
„Hned' zajtra.“

„To bude super! Už sa veľmi teším!“

„A zoznámim ťa s planétami, kométami a s celým vesmírom.“

„A ja ťa zoznámim s mojím dobrým kamarátom Bifl'oškom.“

„Tak sa teda ponáhľajme, ved' Vianoce sa už blížia...“

Matej Kaňuch, III. A

Danka Kacvinská, I. B

Viktorka Arendášová, III. A

Emmka Mičejová, IV. A

Ahoj, Bifľoškári!

*Vôňa ihličia, kapustnice, chuť
mamkiných koláčikov, pohoda
v kruhu rodiny...to všetko ma
napadne, keď počujem slovo
Vianoce.*

*Práve v tom zázračnom
vianočnom čase prichádzame
k vám s ďalším vydaním nášho
školského časopisu. Verím, že
sa vám bude páčiť a pri jeho
čítaní strávite pekné vianočné,
či prázdninové chvíle.
Prajeme vám Vianoce plné
prekvapení, krásne prázdniny
a veľa úspechov
v novom roku 2010.*

Redakčná rada:

*PaedDr. Jarmila Kolesárová
Mgr. Helena Kajlová
Patrik Baran
Ivanka Klučárová
Erika Lengelová
Alžbetka Škovierová*

*Toto číslo vychádza
s príspevkom
Rodičovského združenia
pri ZŠ Sídlisko II 1336,
Vranov nad Topľou
a
firiem Vinkler s.r.o.
a Gabika s.r.o.*

Tlač:

OFSETA

**Budovateľská 1276,
Vranov nad Topľou**

ZÁZRÁK

Zázraky sa nedejú,
to predsa vie každý. Ale predsa, nezatúžime občas
všetci, aby sa nejaký zázrak stal práve nám?
O jednom viem.

Má všetky znaky, ktoré zázraku prináležia.

Je:

- jedinečný,
- všetkými uznávaný.

Má zázračnú moc:

- robiť radosť,
- prinášať pokoj,
- premeniť zlých na dobrých.

Už ste asi uhádli. To **Vianoce** majú svoju moc
prinášať toľko radosti a pokoja, že ľudia zabudnú na
všetky nešváry a úprimne sa snažia robiť druhých
šťastnými.

A to už je zázrak!

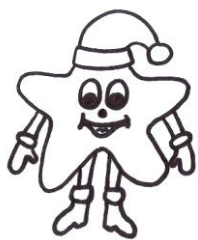
Prajem vám, aby vaše Vianoce boli plné lásky,
porozumenia a radosti, v spoločnosti vášmu srdiečku
najbližších. Jednoducho, aby boli zázračné a trvali
celý rok.

*Mgr. Helena Kajlová,
zástupkyňa riaditeľ'a školy*

*Príjemné prežitie vianočných sviatkov,
pevné zdravie, šťastie, veľa osobných
a pracovných úspechov
v novom roku 2011*

praje vedenie a kolektív zamestnancov
Základnej školy Sídlisko II 1336, Vranov nad Topľou

Pod', Hviezdička,
porozprávam ti, čo sa od
začiatku školského roka
udialo v našej škole.

Začiatok školského roka

Pozri sa, tu sú naši noví prváčikovia! Prišlo ich presne 96. Napriek tomu, že prvý deň školského roka fúkal studený vietor, prváčikovia sa usmievali. Čakali ich milé pani učiteľky a noví spolužiaci. A ako sa im darí? Počúvaj, čo všetko už v našej škole zažili.

U pána primátora

11. septembra mali svoj deň. Počas tohto dňa privítal primátor mesta všetkých prváčikov z vranovských škôl. Bolo to pre nich veľké vyznamenanie. Pán primátor sa im prihovril, zaželel veľa šťastia a úspechov v ich novej škole a odovzdal malý darček. Osobné podanie ruky bolo už len príjemným ukončením tejto milej akcie.

Sadenie stromčekov

15. októbra v areáli školy pribudli ďalšie štyri stromčeky. Vysadili ich tiež naši prváčikovia. Každá trieda svojmu stromčeku zaspievala, každý prvák prihrnul k stromčeku kúsok hliny, zalial ho a teraz verí, že prežije prichádzajúcu zimu. Aby sa im pekne rástlo, vyčistili zelenú

plochu areálu, vyzbierali všetko, čo do prírody nepatrí a vytvorili stromčekom pekné prostredie.

Dopravné ihrisko ožilo

Keby si vedela, Hviezdička, koľko prekážok číha na deti pri prechádzaní cez cestu.

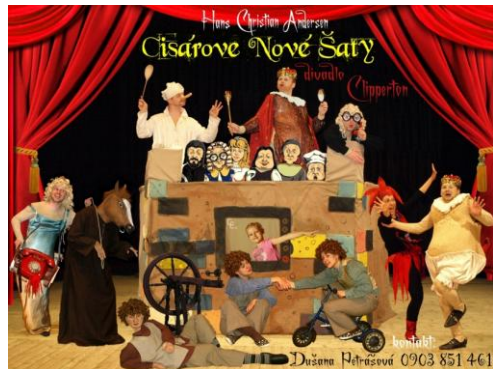
Aby sme predišli nehodám, v škole každoročne organizujeme teoretickú a praktickú výuku dopravnej výchovy na školskom dopravnom ihrisku v spolupráci s Autoškolou Madura. Deti sa náramne tešia, veď učiť sa hrou je nielen zaujímavé, ale aj učenie ide ľahšie. Ostáva už len

dúfať, že sa naše deti vedia správať rozumne a nezapríčinia ani jednu nehodu na cestách.

Divadelné predstavenia

Hviezdička, máš rada rozprávky? Naše deti sa vždy nesmierne tešia na divadelné predstavenia, ktoré ich vtiahnu do zázračného rozprávkového sveta.

V tomto školskom roku sme už videli spracovanie rozprávky Kráľ Drozdia brada, Cisárove nové šaty, aj rozprávku O troch grošoch. Všetky predstavenia sa nám veľmi páčili a na chvíľu sme zabudli na naše školské starosti. Veď tak to má byť. Divadlo nás má poučiť, ale i zabaviť.

Deň jablák

Vieš, aké dôležité je starať sa o svoje zdravie? To sme si pripomenuli 22. októbra, keď sme v našej škole zorganizovali Deň jablák.

V triedach sa zdobili okná, nástenky, košíky sa naplňali papierovými, ale aj skutočnými jablkami. Niekde sa písali básničky, tvorili sa výroky, hralo divadielko.

Bolo milé sledovať, ako z detských úst vychádzali múdre myšlienky, za ktoré by sa nemusel hanbiť ne jeden dospelý. Vytvorili sme si aj Strom života, kde si každá trieda priplala svoje jablčko s výrokom o zdraví. A predstav si, niektorí z nás rozprávali svoje zážitky aj v Slovenskom rozhlase a mohli sa vidieť v televízii B52.

Ešte nikdy mi jablčko nechutilo tak, ako v tento deň. Dobrú chuť a veľa zdravia!

Medzinárodný deň školských knižníc

25. októbra sa naša škola premenila na jednu veľkú knižnicu. Základnou témou dňa sa stali knihy, rozprávky, spisovatelia.

V každej triede vznikali kútiky kníh - žiaci si ich priniesli z domu, z mestskej alebo školskej knižnice. Na prvej vyučovacej hodine sa čítali a počúvali rozprávky, príbehy, po ktorých nasledovali besedy o knihách a kreslenie, či maľovanie ilustrácií.

Na ďalších hodinách sa žiaci postupne presúvali do našej rozprávkovej krajinky, aby si pozreli program, ktorý pripravili žiaci 2. - 4. ročníka, na ktorý si na hodine informatickej výchovy vyrobili veselú pozvánku. Rozhodli sa ho venovať svojej obľúbenej spisovateľke, Márii Rázusovej Martákovej.

Deti nám vo svojich prezentáciách predstavili život spisovateľky a porozprávali o knihách, ktoré tešia malých čitateľov už niekoľko desaťročí.

Nasledovala dramatizácia rozprávky **Ako išlo vajce na vandrovku**, ktorú si nacvičili druháci. Ani tretiaci sa nedali zahanbiť. Zdramatizovaná pieseň **Ako sa vajce vrátilo z vandrovky** a veselý tanček, boli vtipným pokračovaním predošlej rozprávky. Štvrtáci si zas pripravili vtipné muzikálové stvárnenie rozprávky **Múdre kozliatka a vlk**.

Po skončení programu si prváci vyfarbili záložku rozprávkou, ktorá sa im najviac páčila, druháci až štvrtáci si zasúťažili v kvíze a štvrtáci vypracovali dotazník o ich záujme o čítanie.

LITERÁRNE OKIENKO

Viete, akú vzácnu návštevu sme privítali
24. septembra v našej škole?
Medzi štvrtákov zavítala česká spisovateľka

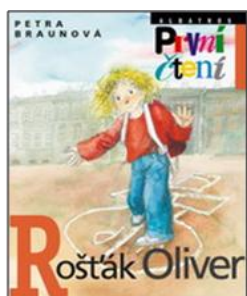
Petra Braunová

Čo o sebe hovorí pani spisovateľka?

„Narodila som sa v Prahe. Moje dve staršie sestry sa o mňa nikdy nechceli starať. Ani sa im nečudujem - ako malá som príšerne plakala - skoro pre všetko. A preto sa hanbili ťahať so sebou takú zarevanú sestru. Navyše...ja som sa strašne nechcela česať, umývať a obliekať. Chápeš svoju mamku, že ma čas od času prehla cez koleno. Mamky som sa ale nebála. Bola s ňou zábava a aj tak mi nakoniec všetko dovolila. Ale zato otca...keď zarachotili jeho kľúče v zámku, vyskočila som dva metre vysoko. Bol prísny, aj keď nerozdával „pohlavky“, rešpekt sme mali pred ním všetky štyri. Aj mama. To on ma priviedol do nádherného, kúzelného sveta kníh! Knižnica môjho otca bola obrovská a ja som sa v nej rada strácala. Knižky som milovala. Stavala som si z nich domy a veľmi skoro som sa naučila čítať. A tak som rástla a rástla...samozrejme, vybrala som si školu úplne nevhodnú - ekonomickú. Čísla, čísla...a ja som taká popleta! Skoro som musela zvolený obor opustiť, pretože som v účtovníctve niekoľkých firiem narobila viac škody, než úžitku. A začala som písať...náhodou - ako inak!“

Petra Braunová pracovala ako úradníčka, asistentka, sprievodkyňa Prahou, au-pairka, účtovníčka, redaktorka, obchodná zástupkyňa... až sa nakoniec stala spisovateľkou. So svojimi tromi deťmi Oliverom, Máriou a Johankou býva v Prahe. Tu sú niektoré z jej kníh pre deti:

A čo si myslia o spisovateľke a jej knihách naše deti?

- ☒ Petra Braunová je veľmi milý a usmievavý človek. Bola s ňou zábava. Je to aj dobrá spisovateľka. (Emmka Mičeľová)
- ☒ Najviac sa mi páčilo, ako pani spisovateľka čítala z knihy Ema a čarovná kniha. (Dianka Draxlerová)
- ☒ Kniha o Eme bola naozaj pekná. Aj ten názov ju vystihuje. Je naozaj čarovná...(Šimon Hruň)
- ☒ Pri Petre Braunovej som sa cítil príjemne. Škoda, že tu bola tak krátko. (Rajko Chal)
- ☒ Veľmi sa mi páčia jej knihy, lebo píše o deťoch. (Jarko Tkáč)
- ☒ Bola som veľmi rada, že som ju mohla stretnúť. (Lenka Marcinčinová)

Ako projekt E-learning - škola budúcnosti rozhybal školu

Veľmi nás teší, že projekt E-learning - škola budúcnosti úspešne napreduje. Učitelia naplňajú sľuby, ktoré na konci minulého školského roka dali vám, svojim žiakom - vyučovať inak - pomocou portálu Class Server. Sme veľmi radi, že nová počítačová učebňa zažíva nápor tried, ktoré sa v nej striedajú na rôznych vyučovacích hodinách, a že vyučovanie po novom sa páči aj vám. Svoje postrehy z nového spôsobu vyučovania ste zaujímavo opísali slovom aj výtvarne. Všetky práce uverejniť nemôžeme, ale vy si ich môžete nájsť na webovej stránke školy: www.zssidlisko2vt.edu.sk.

Tu sú niektoré z nich:

No konečne sú tu počítače! Hoci za nás nespravia písomku alebo diktát, určite nám to uľahčia. Väčšinou som sa do školy netešil, ale teraz je to inak. Počítače a elektronické tabule sú pre nás niečím novým a zaujímavým. Veľmi sa mi to páči.

Peter Melniček IV. C

V našej škole vytvorili jednu zaujímavú učebňu. Na dverách má nápis E-learning - škola budúcnosti. Vôbec som nerozumel tomu slovu, až keď nás pani zástupkyňa pozvala na besedu, dozvedel som sa, čo to znamená. Pán učiteľ nám premietol film, kde sme sa dozvedeli, ako to bude fungovať.

V novej učebni máme aj interaktívnu tabuľu. K tej tabuľi je aj zázračné pero, v ktorom je ukrytá myška aj s klávesnicou. Program, v ktorom pracujeme, nie je náročný pre tých, ktorí vedia narábať s počítačmi. Trochu ťažšie je to pre deti, ktoré sa na počítači iba učia. E-learningový portál nájdeme na stránke našej školy. Tam sa musíme prihlásiť. Napíšeme prihlasovacie meno a heslo, ktoré nám dala pani učiteľka. A sme vo svojej schránke. Pani učiteľka nám tam posielala úlohy aj s termínom, dokedy ich máme urobiť. Potom ich odošleme naspäť pani učiteľke, ktorá nám ich vyhodnotí. Je to zaujímavé a zábavné.

Filip Barna, IV. A

Dlho som čakala na modernejší spôsob učenia. A teraz je tu. Nebudeme písať len na tabuľu a do zošitov. Budeme sa učiť pomocou počítačov. Síce počítač nespraví všetko za nás, ale určite nám uľahčí prácu a učenie. Som rada, že projekt E-learning bude aj v tejto škole. Mám už menšie skúsenosti v práci s počítačom, takže to bude aspoň ľahšie. Projekt E-learning je proste super!

Soňa Tarčinská, IV. C

Konečne sú na našej škole počítače! Učenie sa mi zdalo často jednotvárne a nudné. S počítačmi je to oveľa zábavnejšie. Na domáce úlohy sa teším, lebo písanie ťukaním do klávesnice je omnoho jednoduchšie. Naša škola drží krok s dobou a chodím do nej rada. Super, že je tu projekt E-learning.

Mária Zelenayová, IV. C

Domáce úlohy sú pre mnohých žiakov len povinnosťou. Myslím si, že pri ich vypracovaní na počítači sa to zmení. Mne sa to veľmi páčilo. Teším sa, že sa počítač postupne stane naším moderným pomocníkom pri školskom učení.

Bianka Muchaničová, IV. C

Ešte jedno upozornenie: Vaše názory na pokračovanie projektu nás zaujímajú aj naďalej, preto ich píšete a posielajte na e-mailovú adresu: projekty.sidlisko2@gmail.com

Stratené písmenká

Predstavte si, deti, čo sa nám včera stalo! Večer pani učiteľka napísala na počítači príbehy detí z III. A a tešila sa, že si ich čitatelia Bifľoška prečítajú. Aké prekvapenie ju však čakalo! Niektoré písmenká jednoducho vzali nohy na plecía a ušli. Taká nehoráznosť! Hneď si najala detektíva, ktorý po dlhom pátraní rozlúštil záhadu. Boli to nezbedníci - mäkké i, í a tvrdé y, ý! Vraj si deti nechceli zapamätať vybrané slová a neustále si ich plietli. Preto sa rozhodli, že sa radšej budú túlať svetom...

No, čo vy na to, deti? Som si istý, že vy by ste ich vedeli vrátiť na správne miesto po obojakých spoluhláskach. A ak nie, skúste sa opýtať rodičov, starších súrodencov, či spolužiakov. Určite vám dobre poradia.

M_lka a kom_nár

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna M_lka. Veľmi rada sa šm_kala po bielučkom snehu. Raz, keď sa šm_kala po kopci, uvidela gomb_k. Pom_slela si:

„Ten gomb_k určite patrí kom_nárovi z M_javy.“

Prišla domov, um_la sa a išla hľadať uja kom_nára. Ale ako tak pátra, tak pátra, kom_nára nikde. M_slela si, že išiel na severný pól, ab_aj tam pov_metal kom_ny pánom Eskimákom v iglu. Aké bolo jej prekvapenie, keď našla svojho nezvestného kom_nára na zasneženom kopci. Vrátila mu gomb_k, ab_d'alej rozdával šťastie deťom, ktoré ho veľmi potrebujú. Potom sa spolu šm_kali, stavali si snehuliaka a šantili ako v rozprávke. Nad hlavou sa im hm_rili snehové vločky. Boli krásne, biele a hladkali kom_nára, akob_mu chceli ukradnúť jeho čiernu farbu. M_lka s kominárom r_chlo utekali k snehuliakovi, ab_mu vločky nevzali jeho vzácne čierne gomb_ky. Čo b_potom dali deti na svojich bielych krásavcov?

Takže už viete, načo sú kom_nári? No predsa ab_ rozdávali gombíky a s nimi aj šťastie pre všetkých dobrých ľudí.

Veronika Čarabová, III. A

Nešťastný kapor

Vonku vládla pani Z_ma. Všade dookola bol veľký zhon. V r_bníku sa lovili posledné kapry. Jeden odvážlivec, ten úplne posledný, sa m_kal pod tenkou vrstvou ľadu. Nikto si ho nevšimol. Nepomohlo b_mu ani to, keb_zaplatil m_to. Keď si už m_slel, že tam zamrzne, prišiel jeden pán r_bár, rozbil vrstvu ľadu a v_tiahol ho. Ale nechcel ho na vianočný stôl. Zobral ho do z_moviska, ab_ho na jar pustil opäť do jazera. Odplatil sa mu tým, že mu dal svoju šupinku pre šťastie.

A ktovie, možno sa s ním niekedy stretnete. Ak b_ste ho chceli navštíviť, b_va v Banskej B_strici a možno sa vám sám ponúkne na vianočný stôl.

Rudolf Hrubovský, III. A

Tamarka Veliká, II. D

VIANOCE

„Prečo sú pre vás, ľudí, Vianoce také dôležité?“ spýtala sa Hviezdička.

„Kresťania si spájajú Vianoce s narodením Ježiška a ľudia v našej krajine ich vždy chápali ako sviatky lásky, priateľstva a ľudského porozumenia,“ odpovedal Bifľoško.

„A ako sa slávil Vianoce v minulosti?“ vyzvedala Hviezdička.

Anička Zajacová, IV. A

„Počúvaj, čo mi rozprávali babky a prababky, ktoré sa na tie časy ešte pamätajú.“

Na Zemplíne, teda v kraji, kde žijeme, sa v minulosti na Štedrý deň dodržiaval prísny pôst až do večera. Pred večerou dievka pozametala izby a odniesla smeti, pritom pozorne počúvala, z ktorej strany zabreše pes. Hovorilo sa, že odtiaľ dostane ženícha. Potom išla k studni po vodu. Nalievala ju s vedrom vždy zdola hore, aby sa gazdovstvo vzráhalo nahor. Vodu doniesla do izby. Počas večere sa do nej hodili tri lyžičky z každého jedla a obsah sa odniesol dobytku, aby sa mu celý rok dobre darilo.

„Zdobili si aj vianočný stromček?“ vyzvedala Hviezdička.

Z drevenej povaly visel stromček ozdobený jabĺčkami a orieškami. Nohy stola boli obopnuté reťazou, aby rodina držala pokope. Pod stolom bola položená sekera a rodina na nej držala nohy, aby boli zdravé a silné ako železo. Pod stôl sa dávala aj slama, ktorá symbolizovala narodenie Jezuliatka v biednych podmienkach. Na stôl priniesli semená všetkých druhov. Na ne sa kládla miska s jedlom. Ktoré zrno sa prilepilo na misku, sľubovalo hojnú úrodu plodiny v nasledujúcom roku. Pred večerou sa všetci pomodlili a gazdiná prstom namočeným do medu urobila každému krížik na čelo. Počas jedla sa neodchádzalo od stola, aby sa každý dožil nasledujúcich Vianoc.

Kristínka Harďoňová, IV. A

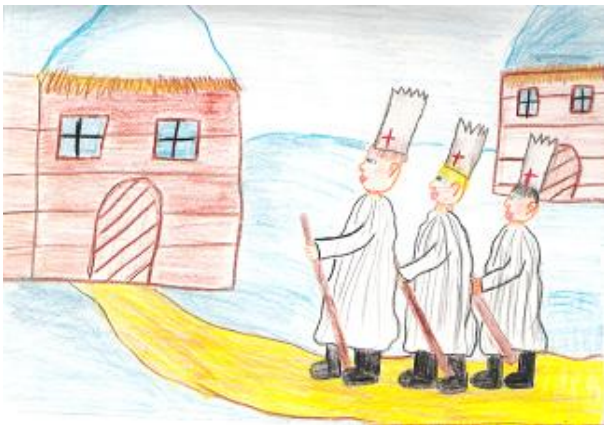
NA ZEMPLÍNE

„Aké jedlá si pripravovali na Štedrý deň?“

Štedrovečerná večera mala preukázať hojnosť a dostatok všetkého na stole, aby bola bohatá úroda i v budúcom roku. Ponúkala rôzne tradičné jedlá - med, oplátky, opekance nazývané bobal'ky, fazuľu „na mačanku“, kyslú hubovú polievku. Na stole nesmel chýbať v peci pečený koláč, ktorý sa nazýval *kračun*. Podobný koláč v tvare kríža sa upiekol aj pre dobytky. Gazda ho polámal na kúsky, vložil do nich šípku, med, oblátku, cesnak a pred večerou podal dobytku. V maštali nabral slamu a seno a doniesol ich do izby. Rodine zavinošoval.

Až potom sa začala večera. Ako prvý zahryzol do koláča *kračuna* gazda a pri večeri si všetci z neho lámali a jedli. Celá rodina jedla zo spoločnej misky. Po večeri sa znovu spoločne modlili a deťom rozдали jablká a orechy.

Lenka Čakurdová, IV. A

„To je zaujímavé!“ povedala hviezdička. „A čo darčeky?“

„Darčeky sa na Vianoce nerozdávali. Napriek tomu boli pre deti Vianoce najkrajším sviatkom roka. Vedeli sa tešiť z každej maličkosti. Keď chodievali *po kol'edze*, ľudia im za koledy a vinše dávali do taštičky zrná, jabĺčka, či koláče. A keby si vedela, s akou hrdosťou ich priniesli domov!“ vysvetľoval Bifľoško.

„No, neviem, čo by na to povedali dnešné deti. Ja však verím, že ani pre ne neznamenajú Vianoce iba hojnosť darčiekov pod vianočným stromčekom,“ rozmýšľala Hviezdička.

A vy, deti, čo by ste odpovedali našej Hviezdičke?

VIANOČNÉ

Krásna zima

Prichádza k nám krásna zima,
zasype nás biela perina.

Snehové vločky po oblohe cupkajú,
na strechu si sadajú.

Do okien nakukuje mráz,
líčka vyštípe nám zas.

Za dverami klopú Vianoce,
na stôl chystáme si ovocie.

Všade navôkol ligocú sa hviezdičky,
deti vešajú na stromček perníčky.

*Katka Škovierová, Ivanka Palenčíková,
Lukáš Kocan, II. C*

Ježiškovi

Ježiško najmilší, píšem ti lístoček
maličký, ako môj maliček.

Želám si pod stromček, Ježiško,
iba tak máličko.

Želám si veľké sane,
ktoré pôjdu aj na ľade.

Želám si skladačky,
tie najmenšie hračky.

Ďakujem, Ježiško,
aj za to máličko.

Tatianka Kruschová, III. C

Sniežik

Teším sa už na Vianoce,
všetko sa mi tak ligoce.
Už sa teším
na prípravu stromčeka.
Ako ten vianočný čas
rýchlo uteká!

Keď navštívim babičky,
obujem si čižmičky.
Vezmem sánky, hurá, hore
a spustím sa svahom dole.

Keď vojdete do domčeka,
ucítite vôňu
perníčka aj stromčeka.
Babka nám naleje čajička.
Ja sa už teším ako maličká.

Miška Krišová, IV. B

Dávid Merjavý, III. C

VERŠÍKY

Sniežik

Sniežik k nám už z neba letí,
Pozor naňho, milé deti!

Postavme si snehuliaka,
nech nás zima nenal'aká.

Je tam veľká sánkovačka,
popri nej aj guľovačka.

Za domom je biely kopec,
pre deti to hotová vec.

Je to veľká paráda,
keď nám sniežik napadá.

Veronika Čarabová, III. A

Mária Zelenayová, IV. C

Anjelik

Prekrásne Vianoce,
stromček sa ligoce.

Hviezdička zažiarí
a úsmev vyčarí.

Anjelik maličký
už spína ručičky.

Vrúcne on modlí sa,
srdce mu zaplesá.

Lásku nám prináša,
pokoj do rodín vnáša.

Mária Zelenayová, IV. C

Emmka Bindasová, III. A

Zvoní, zvoní zvonček malý,
Vianoce k nám zavítali.

Darčeky už budú s nami,
kým ich Janko neobjaví.

Zazvoní nám zvončekom,
všetci bežia k stromčekom.

Tatianka Kruschová, III. C

Igor Lengel, IV. A

Vianočné zvonky

V meste sa už všetko ligoce,
lebo budú Vianoce.
Sniežik sa nám chumelí,
my budeme veselí.

Darčeky si nachystáme,
pomôžeme doma mame.
Zvonia zvonky sviatočné,
tešíme sa spoločne.

Branko Čakurda, III. C

Šimonko Šugár, I.D

Vianoce

Na Vianoce snívam sničky,
ako veľa malých detí.

Sú to moje modlitbičky.
Nech čas stojí a neletí.

Filip Sidor, III. C

TAJOMNÝ

V

E

S

M

Í

R

alebo
so štvrtákmi na potulkách...

KAMARÁTKA HVIEZDIČKA

Vždy som chcela byť astronómkou. Od malička som mala hvezdársky ďalekohľad a takmer každý deň som pozorovala prvú hviezdu, ktorá sa objavila na večernej oblohe. Aj teraz ju skúmam. Stále svietila a svieti nad mojou izbou. Ako keby ma chodila navštevovať. Cítim, že ma má veľmi rada. Aj ja ju. Keď idem spať, stále na ňu pozerám. Mám pocit, že sa so mnou rozpráva. Ale nie tak normálne, nahlas. Počujem to v srdci. Myslím, že aj ona. Je to najkrajšia hviezda vo vesmíre. Je taká lesklá! Nemohla som odolať, tak som ju išla pozorovať. Pozerala som na ňu dosť dlhú chvíľu, ale vtom som zaspala. Zdalo sa mi o mojej hviezdičke. Mne sa vlastne o nej sníva každú noc. Tá hviezda má v sebe veľikánske kúzlo. Musím jej vymyslieť nejaké meno! A v tom sne som počula nádherný hlasok:

„Volám sa Hviezduľka, som kráľovná vesmíru.“

A tak sa s Hviezduľkou stále vidíme, hoci sme od seba tak vzdialené - ona vo vesmíre a ja tu, na Zemi. Stretávame sa v snoch. Dobrú noc, Hviezduľka...

Linda Vinklerová

Šimon Hrun

MOJI NOVÍ PRIATELIA

Mám veľmi rada vesmír. Raz večer, keď som čítala knižku, samozrejme o vesmíre, v okne niečo dvakrát zablikalo. Myslela som si, že je to len pouličná lampa. O chvíľu sa to zopakovalo. Začala som sa báť. Zrazu som počula hlasy a zvláštny zvuk. Uvidela som dvoch malých zelených človečikov. Pekne som ich privítala. Oni mi milo odzdravili najprv v nejakom čudnom, asi vesmírnom jazyku, a potom po slovensky. Pochopila som, že sa so mnou chcú spriateliť. Ale správali sa dosť čudne. Skákali a rozhadzovali moje veci. Bála som sa, či niekto niečo z vonku nevidí, lebo som ešte nemala zatiahnuté žalúzie. Odrazu na mňa zavolala mamička: „Už spíš?“ Nevedela som, čo mám povedať. „A neskáč!“ dodala. Človečikovia opäť začali skákať. Musela som ich utíšiť. Potom som sa s nimi zoznámila. Jeden sa volal Dorto a druhý Auno.

Šimon Sipský

Ráno som musela ísť do školy. Poprosili ma, aby som im ukázala ľudský svet a sľúbili mi, že ma potom vezmú do vesmíru a ukážu mi ten svoj. Popoludní som ich zobrala von. Na moje prekvapenie ich nevidel nikto, iba ja. Bolí pre cudzích ľudí celkom neviditeľní. Vedeli fantasticky lietať. Rýchlo sme si prezreli našu školu, les, ihrisko, obchody aj kostol. A večer splnili svoj sľub a zobrali ma do vesmíru. To bola paráda! Videla som hviezdy, planéty, kométy i galaxie. Bol to pre mňa nezabudnuteľný zážitok. Dorto a Auno už museli ísť. Sľúbili, že budú za mnou chodiť každý večer. Odvtedy sa teším na každé naše stretnutie.

Natálka Sukovská

SOM KRÁĽOVNOU VENUŠE

Neveríte? Tak pozorne čítajte:

Jedného dňa som sa vybrala von. Zrazu sa predo mnou objavilo podivné lietadlo. Zobralo ma dnu. Ani som nestihla nič povedať a bola som vo vesmíre. Jéééj, to bola krása! Zrazu som sa ocitla na Merkúri. Odrazu sa prihnal hurikán. Vyháňal nás a tvrdil, že táto planéta patrí jemu. Prišli sme na Venušu. Odrazu sa ozvalo: „Ty si pani tejto planéty!“ Začudovala som sa. Zrazu všetky ostatné planéty zmizli. Pred očami sa mi objavil list, kde bolo napísané:

Vaša galaxia je ohrozená a zachrániť ju môžeš iba ty!

Natálka Krúdyová

Nevedela som zrazu, čo mám robiť. S mojimi mimozemskými kamošmi sme si vymysleli plán, ako zachrániť našu galaxiu. Museli sme ísť za všemocným Slnkom. Cestou sme videli hviezdne rodiny, ako nariekajú, že je s nimi koniec. Keď sme prišli k Slnku, museli sme ho prosiť, aby nás nespálilo. Poradilo nám, aby sme našli zázračnú truhlicu. Keď sme ju nakoniec našli, otvorili sme ju a povedali kúzelné slová. Všetko dobre dopadlo. Ja a moji kamoši sme všetko zachránili. A ja som za odmenu dostala voľnú vstupenku do vesmíru a korunu kráľovnej Venuše.

Vierka Nemčíková

NA ŠKOLSKOM VÝLETE

Jedného dňa sme sa v škole na prírodovede učili o vesmíre, keď zrazu pani učiteľka povedala:

„Deti, pod' me sa poprechádzat'! Budeme pozorovať oblohu.“

Keď sme sa už vracali do školy, zrazu na nás spadla veľikánska sieť. Potom prišlo obrovské auto, ktoré bolo také vysoké, ako najväčší panelák v meste. Malo aj žeriav. Zdvihlo nás do výšky a niekam s nami išlo. Keď sme vystúpili z auta, uvideli sme obrovskú kozmickú loď.

„Fíha!“ čudovali sme sa. Jeden zachmúrený kozmonaut nás chcel dostať do kozmickej lode. My sme sa bránili, ale napokon sa mu to podarilo. Deti posadil dozadu a pani učiteľku dopredu. Zrazu nastal obrovský hluk a raketa sa vzniesla.

„Pani učiteľka, my sa bojíme!“ jačali sme.

„Nebojte sa,“ upokojovala nás.

Adélka Molčanová

Patrik Baran

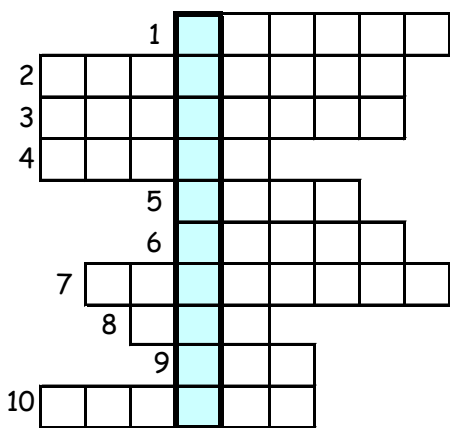
Zrazu sme sa prekoprcli. Veľmi sme sa zľakli. Pozreli sme sa cez okienko. To bola nádhera! Videli sme toho dost'. Galaxie, planéty, Slnko, ale hlavne Mesiak. Bol obrovský. Onedlho sme tam pristáli. Báli sme sa ísť von. Prvá sa osmelila pani učiteľka. Mala na sebe skafander. Keďže som mala pri sebe fotoaparát, odfotila som si to. Keď sa pani učiteľka vrátila, všetci sme jej zatlieskali.

Vracali sme sa späť. Mierili sme rovno na Zem. Pristáli sme pri škole. Bolo to naše spoločné dobrodružstvo. A hneď sme všetko napísali do Bifľoška.

Alžbetka Škovierová

Pre bystré hlavičky

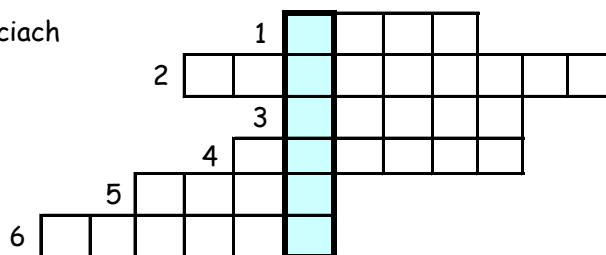
Ak by ste sa náhodou cez vianočné prázdniny nudili, sú tu pre vás pripravené doplňovačky a hlavolamy od vašich spolužiakov.

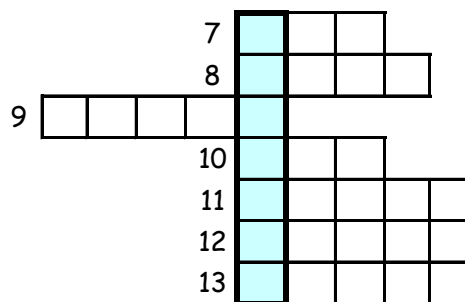
1. Stály vták s čiernym perím
2. V čom si umývame ruky
3. Prítulné domáce zviera
4. Zimný šport
5. Vydáva zvuk bim-bam
6. Má meniny 30. decembra
7. Spieva pieseň Horehronie
8. Zrakové ústroje
9. Dávame tam odpadky
10. Čím šoféruješ

Julka Hanusinová, IV. A

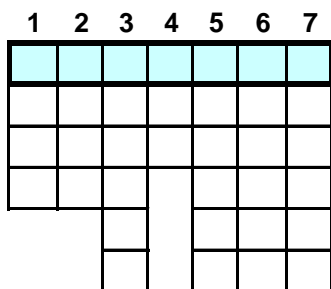
1. Dopravný prostriedok, ktorý premáva po koľajniciach
2. Pozor, môže ťa aj kopnúť!
3. Hlúpe zviera
4. Lezieme po tom na strom
5. Dravý vták
6. Opak slova smutné

7. Kto zjedol sedem kozliatok?
8. Potreba na šitie
9. Chrlí lávu
10. Opak dňa
11. Má rada banány
12. Po čom jazdia autá
13. Slovenská mena

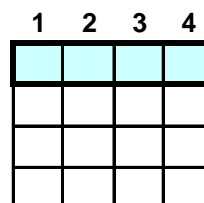

Dávid Kacvinský, III. A

1. Alkoholický nápoj
2. Pomôcka na šitie
3. Obdobie pred Vianocami
4. Časť dňa, ktorú prespíme
5. Hruška, jablko, banán sú...
6. Štipľavá zelenina
7. Voláme ju Milka

Miška Zubková, III. C

1. Sejeme to
2. Má meniny 8.7.
3. Prší z neho
4. Dopravný prostriedok

Nikolka Pasternáková, III. C

Zasmejme sa...

Janko sa na Vianoce pýta otca:

- Oco vieš, ktorý vlak najviac mešká?
- Nie synak.
- No predsa ten, čo si mi slúbil minulé Vianoce.

Idú dve blondínky po ulici a jedna hovorí:

- Vieš, že tento rok budú Vianoce v piatok?
- Druhá na to:
- Dúfajme, že nie trinásteho!

Malý Miško píše Ježiškovi, čo by chcel na Vianoce pod stromček: *Chcel by som sánky, nové značkové lyže a lyžiarky, bicykel, kolobežku, kolieskové korčule, korčule na ľad, nový LCD televízor, rádio, psíka, počítač, playstation, nové hodinky, autíčko na diaľkové ovládanie, štyri 3D hry do počítača...a veľa iných vecí, ale keďže som veľmi skromný, tak tie ďalšie už nemusia byť.*

- Jožko, čo si kúpil babke pod stromček?
- Futbalovú loptu.
- Futbalovú loptu? Ale ved' babička nehrá futbal.
- Práve preto. (Pokračovanie vtipu nájdeš v tajničke.)

Prvé číslo označuje poradie zvieratka, druhé číslo znamená, na ktorom mieste stojí chýbajúce písmeno v názve zvieratka.

5/1	4/4	2/5

2/1	3/2

1/1	7/4	5/2	3/2	4/2	2/5

7/1	4/4	3/2	3/1	1/1	6/2

1

2

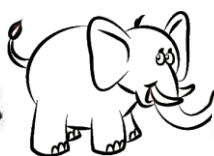
3

4

5

6

7

A ešte jeden matematický hlavolam , ktorý pre vás vymyslel Igor Lengel zo IV. A:

13	50	67	18	43	90

38	99	90

13	43	75	85	60

13	50	99	56	80	85	32	85	8

á	46+53	
z	28+28	
n	110-25	
p	72-59	

é	120-60	
r	500-450	
d	95-15	
j	82-64	

m	27+63	
i	100-68	
k	150-75	
e	125-82	

y	50-42	
a	101-34	
v	92-54	

ČAROVNÉ FARBIČKY

Túto stranu venujeme našim prváčikom. Pripravte si farbičky a vyfarbite si snehuliaka. A vy ostatní? Môžete si ho vyfarbiť tiež. Ale dúfam, že cez vianočné prázdniny napadne toľko snehu, že si takého pekného snehuliачika postavíte sami.

Na zimnú nôtu

Adamko Hodor, II. D

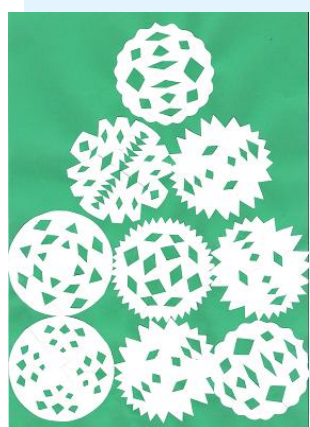
Martinka Maťašová, III. A

Peťka Nováková, III. C

Rudko Hrubovský, III. A

Adamko Rožek, III. C

Práce žiakov II. C

Emmka Mičejová, IV. A

Adriánka Tichá, I. B

Samko Ivanič, III. A

Adventný vláčik - kolektívna práca žiakov II. C